

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 24C/61/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107208869
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1107208869.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom JUDr. René Miltákom v právnej veci žalobcu: Slovenský filmový ústav, so sídlom Grösslingova č. 32, 811 09 Bratislava, IČO: 89 14 44, zastúpeného: JUDr. Milan Švec, advokát, Vajnorská 98/D, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: JAKUBISKO FILM, s.r.o., so sídlom Nad údolím č. 113/72, Praha 4, Česká republika, IČO: 47 548 819, zastúpeného: Mgr. Mária Karcolová, advokát, Panenská 8, 811 03 Bratislava, o zaplatenie 7.793,27 Eur (234.780,- Sk), taktó

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.179,26 Eur, na účet právneho zástupcu žalovaného, vedený v peňažnom ústave N., a.s., č. IBAN: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 16. 03. 2007 žiadal žalobca, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 234.780,- Sk za omeškanie v súvislosti s vrátením filmových kópií za obdobie odo dňa 01. 04. 2004 až do 30. 06. 2004 (91 dní omeškania), ktoré žalobca uviedol v žalobnom návrhu, a to filmových kópií: Vtáčkovia, siroty a blázni, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Perinbaba, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Pehavý Max a strašidlá, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Bubeník červeného kríža, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Sedím na konári a je mi dobre, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Postav dom, zasad' strom, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, Dovidenia v pekle priatelia, kde omeškanie predstavuje sumu 27.300,- Sk, a Tisícročná včela, kde omeškanie predstavuje sumu 43.680,- Sk.

Uznesením zo dňa 17. 01. 2012, č.k. 24C/61/2007-58 súd konanie prerušil na čas do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/59/2015. Dňa 09. 09. 2015 bol súdu doručený návrh žalovaného na pokračovanie v predmetnom konaní.

Žalovaný uviedol, že žalobcovi v predmetnom prípade údajný nárok na zaplatenie žalovanej istiny ako zmluvnej pokuty, dohodnutej medzi účastníkmi, nevznikol. V liste zo dňa 14. 03. 2003, vyhotovenom na hlavičkovom papieri žalovaného je uvedené, že sa oficiálne žiada o zapožičanie filmových kópií jedenástich filmov režiséra Juraja Jakubiska. Neobsahuje však ani len zmienku o tom, že by žalovaný potvrdzoval, že bol oboznámený s výpožičným poriadkom žalobcu a zaviazal sa dodržiavať zásady a pravidlá v ňom uvedené. Tento list teda podľa žalovaného nie je možné považovať za návrh zmluvy, na základe ktorého by akceptáciou zo strany žalobcu došlo k uzavretiu zmluvy medzi účastníkmi konania. Ani žalobca nemohol list zo dňa 14. 03. 2003 považovať za "oficiálnu objednávku zapožičania filmových kópií", keďže tento neobsahoval náležitosti požadované samotným žalobcom, ktoré sú jednoznačné a nezameniteľne definované v čl. 5 výpožičného poriadku žalobcu. Preto ani list žalobcu označený ako "Akceptácia objednávky" nie je možné považovať za akceptáciu skutočnej objednávky a teda prijatie návrhu zmluvy. Medzi účastníkmi konania nikdy nedošlo k uzatvoreniu zmluvy podľa § 262 ods. 2

Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka dáva stranám konkrétneho záväzkového vzťahu možnosť dohodnúť sa, že na ich vzťah sa bude vzťahovať režim Obchodného zákonníka v prípadoch, keď v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tento vzťah nemožno podriaďiť režimu Občianskeho zákonníka. Na platnosť takejto dohody sa však vyžaduje písomná forma. Ani jeden z listov (žalobcu či žalovaného) zo dňa 14.03.2003 neobsahuje ani len poukaz na údajnú osobitnú dohodu účastníkov konania o príslušnosti Obchodného zákonníka, ktorým by sa predmetný zmluvný vzťah mal spravovať. K platnému uzatvoreniu písomnej dohody teda medzi účastníkmi strán nikdy nedošlo. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu o údajnom konvalidovaní a potvrdení predtým ústne dohodnutého zapožičania filmových kópií v súlade s Výpožičným poriadkom žalobcu. Žalobca žalovaného nikdy neoboznámil so skutočnosťou, že sa pri svojej činnosti riadi nejakým Výpožičným poriadkom, nebol s ním oboznámený a nebol oboznámený s jeho podmienkami. Žalovaný žiadnym spôsobom neakceptoval, že by sa vypožičanie predmetných kópií malo spravovať Výpožičným poriadkom žalobcu. Práve naopak, medzi účastníkmi konania prebiehali rokovania na prípravu nekomerčnej putovnej prehliadky "Jakubisko očami Jakubiska", na ktorej mal žalobca participovať práve vypožičaním dotknutých filmových kópií. Išlo teda o bezodplatné vypožičanie filmových kópií zo strany žalobcu, čo jednoznačne vyplýva z písomnej komunikácie žalovaného a žalobcu. Dotknutá aktivita priamo spadala do základného účelu a predmetu činnosti žalobcu, ktorý v tom čase ako aj v súčasnosti je príspevkovou organizáciou (teda v zásade nepodnikateľským subjektom), ktorá v zmysle § 22 odsek 3 zákona 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách mohla vykonávať podnikateľskú činnosť len po predchádzajúcom súhlase zriaďovateľa. Žalobca však súdu ani žalovanému nikdy takýto súhlas zriaďovateľa nepredložil. Prezentácia žalobcu na propagačných materiáloch putovnej prehliadky "Jakubisko očami Jakubiska", keď bolo označenie - logo žalobcu, uvedené medzi inými subjektmi, ktoré sa finančne podieľali na organizácii predmetnej prehliadky - príspevok žalobcu nemal predstavovať finančné plnenie, ale plnenie nepeňažného charakteru - vypožičanie filmových kópií. V predmetnom súdnom spore žalobca a žalovaný neuzatvorili žiadnu písomnú zmluvu v zmysle § 252 ods. 2 Obchodného zákonníka, a tak ani žiadnu písomnú zmluvu, v ktorej by bola zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta, teda jej výška a vznik nároku na jej zaplatenie. Z predložených listinných dôkazov, ako aj zo samotného účelu organizovania putovnej prehliadky "Jakubisko očami Jakubiska", ktorá verejnosti sprístupňovala filmovú tvorbu významného slovenského režiséra, ako časti národného kultúrneho dedičstva SR, vyplýva, že by sa mohlo jednať len o zmluvu o výpožičke podľa ust. § 659 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, t.j. o zmluvu, na základe ktorej je vypožičiavateľ oprávnený určitú vec bezplatne užívať. Tento charakter bezodplatnosti je zrejмый aj z komunikácie účastníkov konania aj ostatných dokumentov žalobcu. Ak by tomu tak nebolo a účastníci konania by čisto hypoteticky uzavreli nejakú inú zmluvu, s čím ale žalovaný v žiadnom prípade nesúhlasil, jednalo by sa o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 49a OZ, t.j. o právny úkon, urobený žalovaným ako osobou konajúcou v omyle, vychádzajúcom z predpokladu bezodplatnosti ako skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie tohto právneho úkonu rozhodujúca, ktorý bol žalobcom ako osobou, ktorej bol právny úkon určený, vyvolaný alebo o ňom musel vedieť. Okolnosti, či a akým spôsobom došlo k prevzatíu filmových kópií a kto ich má v súčasnosti v držbe, nemajú podľa žalovaného vplyv na posúdenie údajne vzniknutého nároku žalobcu na finančné plnenie zo strany žalovaného. Žalovaný preto navrhol, aby súd žalobný návrh zamietol ako nedôvodný a priznal mu náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 19. 04. 2016 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho žalobného návrhu. Ďalej žalobca uviedol, že list žalovaného zo dňa 14. 03. 2003 považuje za objednávku a to bez ohľadu na to, že táto listina neobsahovala náležitosti podľa výpožičného poriadku žalobcu. Pokiaľ ide o vzájomnú komunikáciu, nebolo to prvýkrát, kedy si žalovaný vypožičal od žalobcu určité diela. Preto žalobca nepovažoval aj vzhľadom na predošlú komunikáciu, na osobu majstra Jakubiska a nadštandardnú komunikáciu za vhodné a dôstojné byrokraticky zotrvať na náležitostiach podľa výpožičného poriadku zo dňa 14. 03. 2003, nakoľko z jeho obsahu bolo žalobcovi dostatočným spôsobom zrozumiteľné a zrejmé, čoho sa žalovaný domáha. Keďže žalobca túto objednávku akceptoval, štatutárny zástupca žalobcu povolil vypožičanie diel žalovanému. Toto rozhodnutie bolo ovplyvnené aj tým, že pôvodne mala byť prehliadka filmov pána Jakubiska spoločným projektom žalobcu a žalovaného, avšak následne sa strany nedohodli na spoločnej zmluve, preto žalobca odkázal žalovanému, aby v prípade vypožičania postupoval tým spôsobom, akým postupoval listom zo dňa 14. 03. 2003. Štandardne sa vypožičiavanie riadi výpožičným poriadkom žalobcu, ktorý je zverejnený na webovom sídle žalobcu s tým, že po doručení listu zo dňa 14. 03. 2003 a jeho akceptácii zo strany žalobcu, došlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o vypožičaní diel. Predmetné kópie filmov boli zo strany žalobcu žalovanému riadne odovzdané, avšak žalovaný ich žalobcovi doposiaľ nevrátil. Spor

o vrátenie vypožičaných diel bol predmetom konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 27Cb/398/2005, v rámci ktorého súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť zapožičané filmové kópie, čo potvrdil aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2Cob/149/2015 zo dňa 13. 10. 2015. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s vrátením zapožičaných filmových kópií, žalobca vystavil žalovanému faktúru, v rámci ktorej si uplatnil zmluvnú pokutu.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní, konanom dňa 19. 04. 2016 uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich vyjadrení a argumentácie, uvedenej v písomnej forme zo dňa 14. 04. 2016, v ktorej komplexne reagoval na argumentáciu žalobcu, ktorá mu bola známa aj z iných obdobných konaní, v rámci ktorých sa žalobca domáhal voči žalovanému nárokov z rovnakého právneho titulu, len za iné časové obdobia. Táto argumentácia žalobcu bola zo strany konajúcich súdov posúdená ako nedôvodná a nepreukázaná a návrhy žalobcu boli v celom rozsahu zamietnuté, čo potvrdil aj odvolací súd. Je zrejmé, že medzi účastníkmi konania nikdy nebola uzavretá písomná zmluva a teda nedošlo ani k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute. Žalovaný nikdy neakceptoval podmienky výpožičného poriadku a ani tú skutočnosť, že bol s výpožičným poriadkom oboznámený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiadal, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania.

Z výpožičného poriadku z roku 2001 vrátane príloh súd zistil, že žalobca je subjektom prevádzkujúcim Národný filmový archív ako archív osobitného významu na základe zák. č. 332/92 Zb, ktorý vypožičiava filmové kópie a audiovizuálne záznamy tretím osobám.

V liste žalovaného zo dňa 14.03.2003 (č.l. 16 súdneho spisu) je uvedené, že žalovaný oficiálne žiada o zapožičanie filmových kópií filmov p. Juraja Jakubiska. Do súdneho spisu však žalobca založil ako dôkaz iba fotokópiu, ktorá nie je podpísaná štatutárnym zástupcom žalovaného - p. Deanou Horváthovou - Jakubiskovou a počas celého súdneho konania nepredložil originál predmetného listu, ktorým by deklaroval pravosť tohto listu. Súd preto vyvodil záver, že žalobca s najväčšou pravdepodobnosťou ním vôbec nedisponuje. Predmetný list žalovaného súd nepovažoval za objednávku a ani žalobca ho za objednávku považovať nemohol a to s poukazom na čl. 5 Výpožičného poriadku. Vo Výpožičnom poriadku Článku 5 - Objednávka sa v písmene h/ uvádza, že objednávka musí mať písomnú formu a musí obsahovať okrem iného: pečiatku používateľa, čitateľne uvedené meno a priezvisko a podpis zodpovedného pracovníka NFA.

Žalobca sa pridržiaval svojich tvrdení, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy podľa § 262 odsek 2 Obchodného zákonníka. Tu sa súd stotožnil s obranou žalovaného, že ustanovenie § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka dáva stranám konkrétneho záväzkového vzťahu možnosť dohodnúť sa, že na ich vzťah sa bude vzťahovať režim Obchodného zákonníka v prípadoch, keď v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tento vzťah nemožno podriaďiť režimu Občianskeho zákonníka. Na platnosť takejto dohody sa však vyžaduje písomná forma. List žalovaného zo dňa 14.03.2003 neobsahuje ani len poukaz na údajnú osobitnú dohodu účastníkov konania o príslušnosti Obchodného zákonníka, ktorým by sa predmetný zmluvný vzťah mal spravovať. K platnému uzatvoreniu písomnej dohody teda medzi účastníkmi strán nikdy nedošlo. V tomto prípade ide o bezodplatné vypožičanie kópií filmových diel zo strany žalovaného, o čom svedčí aj ich písomná komunikácia. Správna je aj argumentácia žalovaného v tom smere, že žalobca bol a aj v súčasnosti je príspevkovou organizáciou, ktorá podľa § 22 ods. 3 zákona č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov mohla vykonávať podnikateľskú činnosť len s predchádzajúcim súhlasom zriaďovateľa, pričom žalobca existenciu takéhoto súhlasu nepreukázal.

Z dôkazov, ktoré žalobca založil do súdneho spisu, predovšetkým však s poukazom na samotný účel organizovania prehliadky filmov " Jakubisko očami Jakubiska" je zrejmé, že v tomto prípade mohlo ísť iba o zmluvu o výpožičke podľa § 659 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Skutočnosť, za ktorých došlo k prevzatíu filmových kópií, resp. skutočnosť, kto má predmetné filmové kópie teraz v držbe, nemajú žiaden vplyv na posúdenie a predmet tohto sporu.

Podľa názoru súdu, ak účastníci konania neuzatvorili písomnú zmluvu, nemohli uzatvoriť ani dohodu o zmluvnej pokute. Podklad za penalizáciu zo dňa 30. 06. 2004 podpísaný vtedajším generálnym riaditeľom SFÚ, obsahujúci znenie: V zmysle Výpožičného poriadku SFÚ z 01. 06. 2001 - časť III. bod 1.2., ak filmová kópia alebo audiovizuálny záznam neboli vrátené v stanovenej lehote, je používateľ povinný zaplatiť SFÚ zmluvnú pokutu vo výške 30% sadzby za jedno premietnutie za každý deň omeškania s jej vrátením. Predmetná zmluvná pokuta je primeraná hodnote a významu zabezpečovacej povinnosti a v prípade sporu sa vylučuje použitie § - u 301 Obchodného zákonníka, je jednostranným právnym úkonom, čím nedošlo k naplneniu základnej podmienky pre platne dohodnutú zmluvnú pokutu podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Žalobca vyššie uvedeným "podkladom pre penalizáciu" nepreukázal, že by bol žalovaného oboznámil s podmienkami Výpožičného poriadku, a taktiež nepreukázal, že by bol býval žalovaný v minulosti tento Výpožičný poriadok akceptoval.

Na pojednávaní konanom dňa 19. 04. 2016 právny zástupca žalobcu okrem iného uviedol, že celý zmluvný vzťah, ktorý zakladá nárok žalobcu na zmluvnú pokutu, prebehol za osobitných podmienok vzhľadom na osobu majstra pána Juraja Jakubiska.

List žalovaného adresovaný žalobcovi zo dňa 14. 03. 2003 neobsahuje predpísané náležitosti Výpožičného poriadku v súlade s článkom 6., bod 6.3. Tento list nie je taktiež podpísaný zodpovedným pracovníkom žalovaného. Táto písomnosť nemala náležitosti podľa už zmieňovaného Výpožičného poriadku. Tu je možné aj predpokladať, že žalobca ju pravdepodobne nevyžadoval práve pre ním už vyššie uvedené nadštandardné vzťahy so spoločnosťou žalovaného (majster pán Juraj Jakubisko), čo je však súdom hodnotené v jeho neprospech.

Podľa ust § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa ust § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka, dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa ust. § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ust. § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa ust. § 155 ods. 1 O.s.p., obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Z dokazovania vyplýva, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na základe objednávky uzatvoril so žalovaným zmluvu o odplatnom zapožičaní predmetných filmových kópií, resp. nepreukázal, že žalovaný bol plne oboznámený s Výpožičným poriadkom žalobcu, a preto mu z dôvodu omeškania s vrátením zapožičaných filmových kópií za obdobie uvedené a špecifikované v žalobnom návrhu nevznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto súd zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania žalovanému.

Výška trov konania žalovaného pozostávala z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 1.179,26 Eur podľa ust. § 10 ods. 1, ust. § 13a a ust. § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za nasl. úkony právnej služby:

1.) prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 18. 09. 2013 v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.: vo výške 237,34 EUR + režijný paušál: 7,81 Eur + 20 % DPH: 49,03 Eur,

2.) písomné podanie týkajúce sa veci samej - návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 09. 09. 2015 v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.: vo výške 237,34 Eur + režijný paušál: 8,39 Eur + 20 % DPH: 49,15 Eur,

3.) vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 14. 04. 2016 v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.: vo výške 237,34 Eur + režijný paušál: 8,58 Eur + 20 % DPH: 49,18 Eur,

4.) účasť na súdnom pojednávaní dňa 19. 04. 2016 v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z.: vo výške 237,34 Eur + režijný paušál: 8,58 Eur + 20 % DPH: 49,18 Eur.

Súd žalovanému nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to za ďalšiu poradu/rokovania s klientom z dôvodu, že tento úkon súd nepovažoval za preukázaný, pretože súdu nebol predložený doklad preukazujúci uskutočnenie porady s klientom (z predloženého vyúčtovania nie je zrejmy ani dátum, kedy sa mala porada uskutočniť).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to písomne, v dvoch vyhotoveniach, Krajskému súdu v Bratislave, podaním Okresnému súdu Bratislava I.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, inak budú vyhotovené kópie odvolania a jeho príloh na trovy účastníka podávajúceho odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205, ods. 2 O.s.p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ doteraz súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.